

“ନିରନ୍ତର ସେବାଧାରୀ ତଥା ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ହୁଅ”

ଆଜି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପିତା ନିଜର ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗାରୁପୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ସାଗରରୁ ବାହାରିଥିବା ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗାମାନେ କିପରି ଓ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତତମାନ ସମୟରେ ସାଗର ସହିତ ମିଳନ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ହେଉଛି ଗଙ୍ଗା ଏବଂ ସାଗରର ମେଳା । ଯେଉଁଠାରେ ଚାରିଆଡ଼ର ଗଙ୍ଗାମାନେ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନଗଙ୍ଗାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗାରୁପୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ନିଶା ରହିଛି ଯେ ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ପତିତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ କରିବୁ । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ନିଶା ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଛନ୍ତି । ମନ ଭିତରେ ଏହି ଉପଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ରହିଛି ଯେ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ବିଗ୍ରହ ପରିବର୍ତ୍ତନର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଉ । ତେବେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗାମାନେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପିତାଙ୍କ ସମାନ ବିଗ୍ରହକଲ୍ଯାଣୀ, ବରଦାନୀ ଏବଂ ମହାଦାନୀ ତଥା ଦୟାଳୁ ଅଟନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତିର ତାକରାକୁ ଅନୁଭବ କରି ତାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସେବା ତୀବ୍ରଗତିରେ କରିବା ପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଉପଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତର ତାକରାକୁ ଶୁଣି ଦୟା ଲାଗୁଛି ନା! ସନ୍ଦେହ ଥିବା କାରଣରୁ ମନ ଭିତରେ ଆସୁଛି ଯେ ସମସ୍ତେ ସୁଖୀ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ । କାରଣ ସୁଖର କିରଣ, ଶାନ୍ତିର କିରଣ, ଶକ୍ତିର କିରଣ ଦେବା ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ନିମିତ୍ତ ଅଟ । ଆଜି ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗାମାନଙ୍କର ସେବା ବିଗ୍ରହ ପରିବର୍ତ୍ତନ କାର୍ଯ୍ୟରେ କେତେ ଦୂର ନିମିତ୍ତ ହୋଇପାରିଛି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ କମ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଗତ ୫୦ ବର୍ଷ ଭିତରେ ପିଲାମାନେ ଦେଶ ବା ବିଦେଶରେ ସେବାର ମୂଳଦୁଆ ଖୁବ୍ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥାପନା କରିପାରିଛନ୍ତି । ଚାରିଆଡ଼େ ସେବାସ୍ଥାନ (ସେଣ୍ଟର) ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ତା’ ସହିତ ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପାୟମାନ ଆପଣାଇଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ଦେଶରେ ଏବଂ ବିଦେଶରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ରହିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ମଧ୍ୟ ତିଆରି ହୋଇଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଏବେ ଆଉ କ’ଣ କରିବ ? କାହିଁକି ନା ଏବେ ତ ତୁମେମାନେ ସେବାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଧିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଗଲଣି, ଅନେକ ପ୍ରକାରର ସାଧନ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ର କରିବାରେ ଲାଗିଛ ଏବଂ କିଛି କରିସାରିଛ ମଧ୍ୟ । ସାମ୍ବେଦିତ ଏବଂ ସାମ୍ବେଦନୀୟ ପ୍ରତି ନିଜେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରାଉଛ । ତେବେ ଆଉ କ’ଣ ବାକି ରହିଲା ? ଯେପରି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଆଦି ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଆଦିରତନମାନେ ଉପଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଶରୀର-ମନ-ଧନ, ସମୟ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ, ଦିନ ଏବଂ ରାତିକୁ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ ସମର୍ପଣର ଉପଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ଫଳସାଞ୍ଚରୁ ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୂପ ଦେଖିପାରିଲ । ଯେତେବେଳେ ସେବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲ ସେତେବେଳେ ଏବଂ ସ୍ଥାପନାର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ବିଶେଷତା ଦେଖିଥିଲ । ଆଦି ସମୟରେ ବ୍ରାହ୍ମସାବାବା ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ସାଧାରଣ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ନା ଶରୀକୃଷ୍ଣ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ, ତେବେ ସାଧାରଣ ରୂପକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଦେଖାଯାଉନଥିଲା, ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରିଛ ନା! ସେତେବେଳେ ଇଏ ଦାଦା ଲେଖରାଜ ବୋଲି କେହି ଭାବୁଥିଲ ? ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ଶରୀକୃଷ୍ଣ ରୂପରେ ହିଁ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲ । ଏହିଭଳି କରୁଥିଲ ନା ? ସ୍ଥାପନାର ଆଦି ସମୟରେ ବ୍ରାହ୍ମସାବାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହିଭଳି ବିଶେଷତା ଦେଖିଥିଲ ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିଥିଲ ଏବଂ ସେବାର ଆଦି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ବି ଯେଉଁଠାକୁ ବି ଯାଉଥିଲ ସମସ୍ତେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେବୀ ରୂପରେ ହିଁ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏହି କଥା ବାହାରିଥିଲା ଯେ ଅଲୈକିକ ଦେବୀମାନେ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରିଥିଲ ନା ? ଏହିଭଳି ଦେବୀ ରୂପରେ ଦେଖିବାର ଭାବନା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରି ସେବାର ବୃଦ୍ଧି ହେବାରେ ନିମିତ୍ତ ହେଲା । ତେଣୁ ଆଦି ସମୟରୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ହେବାର ବିଶେଷତା ରହି ଆସିଛି । ଏହିଭଳି ସେବାର ଆରମ୍ଭ ସମୟରୁ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନତା ସହିତ ଦେବୀ ପଣିଆର ବିଶେଷତା ରହି ଆସିଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତତମାନ ଅନତିମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଚମକ ଏବଂ ନିଶା ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରିବେ । ତେବେ ଯାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶରୀର ନାଗରା ବାଜିବ । ତେଣୁ, ଏବେ ବାକି ରହିଥିବା ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ “ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ, ନିରନ୍ତର ସେବାଧାରୀ, ନିରନ୍ତର ସାକ୍ଷାତକାର ସାଞ୍ଚରୁ, ନିରନ୍ତର ସାକ୍ଷାତ ବାପ ସମାନ” - ଏହି ବିଧି ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । ତେବେ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ପାଳନ କରିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଦୁନିଆର ସାକ୍ଷାତକାର ସାଞ୍ଚରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଗଲ । ଯେପରି ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ପାଳନ ହେବା ସମୟର ଦୃଶ୍ୟରେ ନିଜକୁ ସାକ୍ଷାତ୍ ଦେବୀ ଭଳି ଅନୁଭବ କରୁଥିଲ, ଦର୍ଶକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ, ମଞ୍ଚ ଉପରେ ବସିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆଗକୁ ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ କରାଇବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ପାଳନ କରିବା । ଏବେ ସମସ୍ତେ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ପାଳନ କରିଲ ନା କେବଳ ଦେଖିଲ ? କ’ଣ କହୁଛ ? ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ହେଲା ନା । ନା କାହାର ସିଲଭର ଜୁବଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ପାଳନ ହେଲା, ଆଉ କାହାର ତାମ୍ର ଜୁବଲୀ

ପାଳନ ହେଲା! ନା - ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍‌ ଜୁବଲୀ ପାଳନ ହେଲା । ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍‌ ଜୁବଲୀ ପାଳନ କରିବା ଅରୁଆତ୍ ନିରନ୍ତର ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍‌ ସ୍ଥିତି ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରିଚାଲ - “ ମୁଁ ଫରିସ୍ତା ତଥା ଦେବତା” ଅଟେ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଫରିସ୍ତା ରୂପ ବା ଦେବୀ-ଦେବତା ରୂପ ହିଁ ଦେଖାଯିବ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍‌ ଜୁବଲୀ ପାଳନ କରିଲ ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ସମସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ, ସବୁ କିଛି ସେବାରେ ଅର୍ପଣ କର । ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଏହିଭଳି ସମର୍ପଣ ସମାରୋହ ପାଳନ କର । ନିଜର ଛୋଟ ଛୋଟ କଥା ଉପରେ, ଶରୀର ଉପରେ, ମନ ଉପରେ, କୌଣସି ସାଧନ ଉପରେ ବା ସମ୍ବନ୍ଧ ରକ୍ଷା କରିବା ଉପରେ ସମସ୍ତ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ହରାଅ ନାହିଁ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ସେବାରେ ଲଗାଇବା ଅର୍ଥ ସାଞ୍ଜନନତିର ଉପହାର ଆପେ ଆପେ ପରାପତ୍ତ ହେବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜ ପୁରତି ସମସ୍ତ ଖରଚୁତ କରିବାର ସମୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ଯେପରି ଭକ୍ତମାନେ ପୁରତି ନିଶ୍ଚିନ୍ତାସରେ ତାଙ୍କର ଇଷ୍ଟମାନଙ୍କର ନାମ ଜପ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁରତି ନିଶ୍ଚିନ୍ତାସରେ ସେବା କରିବାର ଲାଗନ ରହୁ ଏବଂ ସରବଦା ସେବାରେ ସେବାରେ ହିଁ ମଗନ ରହିଥାଅ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଧାତା ହୁଅ, ବରଦାତା ହୁଅ, ନିରନ୍ତର ମହାଦାନୀ ହୁଅ । ୪ ଘଣ୍ଟା ବା ୬ ଘଣ୍ଟାର ସେବାଧାରୀ ନୁହେଁ, ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସ୍ଥିତିରେ ଅଛ ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କର, କାରଣ ବିଶ୍ୱକଲ୍ୟାଣରେ ସାଞ୍ଜକଲ୍ୟାଣ ସାଞ୍ଜ ହିଁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଯେତେବେଳେ ପୁରତି ସେକେଣ୍ଡର ଅରୁଆତ୍ ପୁରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବ, ସେବାରୁ ଫୁରସତ ମିଳିବ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ମାୟାକୁ ମଧ୍ୟ ଫୁରସତ ନଥାଏ । ସମସ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଧାନ ରୂପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ, କାରଣ ସମାଧାନ ସାଞ୍ଜରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସମସ୍ତା ମଧ୍ୟ ଆସିବା ପାଇଁ ସାହସ କରିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ଆରମ୍ଭ ସମୟର ସେବାରେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲ - ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେବୀ ରୂପ ବା ଶକ୍ତି ରୂପକୁ ଦେଖି ପତିତ ଦୃଷ୍ଟି-ବୃତ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ତେଣୁ ପତିତ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେଉଁଭଳି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ତୁମ ସମମୁଖକୁ ଆସୁଥିଲେ, ସେହିପରି ସମସ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ତୁମ ସମମୁଖକୁ ଆସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ସମସ୍ତ ଲାଗାଅ ନାହିଁ ବରଂ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନାର ସଂସ୍କାରକୁ ଜାଗ୍ରତ କର । ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂସ୍କାର ନିକଟରେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତାର ସଂସ୍କାର ଆପେ ଆପେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । ବିଜୟୀ ପଣିଆର ସଂସ୍କାରକୁ ଜାଗ୍ରତ କର । ମାୟାରୁପୀ ଶତ୍ରୁ ତୁମର ବିଜୟୀ ସଂସ୍କାର ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସି ସାଞ୍ଜ ହିଁ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଗଲା ନିଜର ଶରୀର-ମନ-ଧନକୁ ନିରନ୍ତର ସେବାରେ ସମର୍ପିତ କର । ଚାହେଁ ମନ ଦ୍ୱାରା କର, ଚାହେଁ ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା କର, ଚାହେଁ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା କର କିନ୍ତୁ ସେବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମସ୍ତା ଭିତରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ । ଦାନ ଦିଅ, ବରଦାନ ଦିଅ - ତେବେ ସାଞ୍ଜ ଅରୁଆତ୍ ନିଜ ଠାରେ ଲାଗିଥିବା ଗ୍ରହଣ ସାଞ୍ଜ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଅବିନାଶୀ ଭାବରେ ଦେଇଚାଲ । କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସେହି କମ୍ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର, ବାତାବରଣର, ପ୍ରକୃତିର, ଭୂତ-ପ୍ରେତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଭଟକିଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଠିକଣା ବତାଇବାକୁ ହେବ ଅରୁଆତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେବ । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ତ ପଠାଇବା ନା! ସେମାନଙ୍କୁ ଘରର ଅଧିକାର ତ ଦେବ ନା! ତେଣୁ ଏବେ କେତେ ସେବା କରିବାର ଅଛି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ କେତେ ଅନେକ ଅଛି! ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ମୁକ୍ତି ହେଉ ବା ଜୀବନମୁକ୍ତି ହେଉ ଦେବାକୁ ହିଁ ହେବ । ତେଣୁ ସବୁ କିଛି ସେବାରେ ଲାଗାଅ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମେଢ଼ା (କାନ୍ଥ, ପେସ୍ତା, ବାଦାମ ଇତ୍ୟାଦି ଶକ୍ତିବର୍ଦ୍ଧକ ବୀଜ ମଧ୍ୟ ତ୍ରାଏ ଫୁଟସ) ଖୁବ୍ ଖାଅ । ମେହନତ ରୂପକ ମେଢ଼ା ଖାଅ ନାହିଁ । କାରଣ ସେବାର ମେଢ଼ା ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଏ ।

ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଆଦି ପରମ୍ପରା ପୁରୁଷାରଥ ଫଳାଫଳକୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ଯାହାକି ଅଧିକାଂଶ ପିଲାମାନେ କେବଳ ନିଜ ପୁରତି ବା ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପୁରତି ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗାଉଛନ୍ତି । ଚାହେଁ ୫୦ ବର୍ଷର, ଚାହେଁ ଏକ ମାସର ହୋଇଥାନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଏବେ ପରମ୍ପରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସଂସ୍କାର ମୌଳିକ ରୂପରେ ସେହିଭଳି ହିଁ ଅଛି, ସେହି ଗୋଟିଏ କଥା ଅରୁଆତ୍ ସେହି ମୂଳ ସଂସ୍କାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ସମସ୍ତାରେ ପରିଣତ ହୋଇ ସମମୁଖକୁ ଆସୁଛି । ଉଦାହରଣ ରୂପରେ ଧରିନିଅ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଭିମାନ କରିବାର ସଂସ୍କାର ରହିଛି, କାହାର ଘୃଣା ଭାବନାର ସଂସ୍କାର ରହିଛି ବା କାହାର ମନୋବଳ ହରାଇବାର ସଂସ୍କାର ରହିଛି ବା କାହାର ନିଜକୁ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ମନେ କରିବାର ସଂସ୍କାର ଅଛି, ସେହି ପୁରଣା ସଂସ୍କାର ଆରମ୍ଭରୁ ଆଦି ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯାଉଛି । ଚାହେଁ କାହାର ୫୦ ବର୍ଷ ଲାଗିଗଲାଣି, କାହାର ୧ ବର୍ଷ ହୋଇଛି । ଏହି କାରଣରୁ ସେହି ମୂଳ ସଂସ୍କାର ଯାହାକି ସମସ୍ତ ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ସମସ୍ତା ହୋଇ ଦେଖାଦେଉଛି । ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତ ଏବଂ ଶକ୍ତି ବହୁତ ଲାଗାଇ ସାରିଲଣି କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେବାର ସଂସ୍କାରକୁ ଜାଗ୍ରତ କର - ଦାତା, ବିଧାତା, ବରଦାତାର ସଂସ୍କାରକୁ ଜାଗ୍ରତ କର, ତେବେ ଏହି ମହା ସଂସ୍କାର ଦୁର୍ବଳ ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକୁ ସାଞ୍ଜ ହିଁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବ । ଏବେ ଆଉ ସଂସ୍କାରକୁ ମାରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଲାଗାଅ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେବାର ଫଳ ଦ୍ୱାରା, ଫଳର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ତାହା ସାଞ୍ଜ ମରିଯିବ ଅରୁଆତ୍ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରିଛ ଯେ ଭଲ ସ୍ଥିତିରେ ଯେତେବେଳେ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛ ସେତେବେଳେ ସେବାର ଖୁସି ଦ୍ୱାରା ସେହି ସମୟ ପରମ୍ପରା ସମସ୍ତା ଗୁଡ଼ିକ ସାଞ୍ଜ ହିଁ ଦବିଯାଇଥାଏ, କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତା ଗୁଡ଼ିକୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଫୁରସତ ନଥାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ଯଦି ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବ ତେବେ ସମସ୍ତା ଗୁଡ଼ିକ ଆପେ

ଆପେ ଆଡେଇ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏବେ ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବାରେ, ବାବାଟ୍‌କର ସମ୍ପଦତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବାରେ ନିମିତ୍ତ ସାହାରା ହୁଅ ତାହା ହେଲେ ତୁମ ଭିତରେ ଥିବା ଦୋଷ ଦୂରବଳତା ଗୁଡିକ ଆପେ ଆପେ ଦୂରେଇଯିବ । ଏବେ ବୁଝିପାରିଲ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ? ଏବେ ବେହଦ ବାବା ଏବଂ ବେହଦ ସେବା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର । ଚାହେଁ ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଢ଼ାରା ଦିଅ, ଚାହେଁ ବୃତ୍ତି ଦୃଢ଼ାରା, ଚାହେଁ ବାଣୀ ଦୃଢ଼ାରା, ଚାହେଁ ସଂଗ ଦୃଢ଼ାରା, ଚାହେଁ ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପର ଚରଣ ଦୃଢ଼ାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଇବରେଣନ ଦୃଢ଼ାରା ଦିଅ, କିନ୍ତୁ ଦେବାକୁ ହିଁ ପତିବ ଏମିତି ବି ଭକ୍ତିରେ ମଧୁସ୍ ଏହିଭଳି ନିୟମ ଅଛି, ଯଦି କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଅଭାବ ଦେଖାଦିଏ ତେବେ କହିଥା'ନ୍ତି - ଦାନ କର । ଦାନ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବା ନେବାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଏ । ଏବେ ବୁଝିପାରିଲ ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀ କ'ଣ ? କେବଳ ପାଳନ କରିଦେଲୁ ବୋଲି ଭାବ ନାହିଁ । ସେବାର ୫୦ ବର୍ଷ ତ ପୁରଣ ହେଲା । ଏବେ ନୁଆ ମୋଡ ନିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥର ବିଧିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ଛୋଟ ହୋଇଥାଅ ବା ବଡ ହୋଇଥାଅ ଗୋଟିଏ ଦିନର ହୋଇଥାଅ ବା ୫୦ ବର୍ଷର ସମୟରେ ସମାଧାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୁଅ । ବୁଝିଲ -- କ'ଣ କରିବ ? ଏମିତି ବି ୫୦ ବର୍ଷ ପରେ ଜୀବନର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ । ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଡ୍ରବଲୀ, ସମ୍ପଦନ୍ ହେବାର ଡ୍ରବଲୀ । ଆରହ୍ଲା!

ସର୍ବଦା ବିଗ୍ରହ କଲ୍ୟାଣକାରୀର ସମରଥ ମନୋବୃତ୍ତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ବରଦାନୀ, ମହାଦାନୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ନିଜର ସମସ୍ତ ଗୁଡିକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାଧାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇ ସହଜରେ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପକୁ ସେବାରେ ସମର୍ପଣ କରୁଥିବା, ସର୍ବତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ସୁନା ସଦୃଶ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ବାପ ସମାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାତାଙ୍କର ସ୍ବାଦସ୍ବାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀର ଆଦିରତ୍ନ ମାନଙ୍କ ସହିତ ବାପଦାତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ:-

ମନ ଭିତରେ ସବୁବେଳେ ଏହି ଖୁସି ରହୁଛି - ଆରମ୍ଭ ସମୟରୁ ଆମମାନଙ୍କର ସାଥୀରେ ରହିବାର ଏବଂ ସାଥୀ ହେବାର ବିଶେଷ ପାର୍ଟ ରହି ଆସିଛି । ଏବେ ମଧୁସ୍ ସାଥୀରେ ରହିଛି ଏବଂ ବଞ୍ଚିଥିବା ପରମ୍ପରା ସ୍ଥିତିରେ ମଧୁସ୍ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସାଥୀ ହୋଇ ରହିବ । ତେବେ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପରମ୍ପରା ସାଥୀରେ ରହିବା ଏବଂ ସାଥୀ ହେବା - ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷ ବରଦାନ ମିଳିଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ପ୍ରଥମରୁ ଜଞ୍ଜନ ନଥିଲା ତେଣୁ ସ୍ବନେହ ଆଧାରରେ ହିଁ ତୁମକୁ ଜନମ ମିଳିଛି, ତେଣୁ ଯେଉଁ ସ୍ବନେହ ଆଧାରରେ ଜନମ ନେଇଛ ସେହିଭଳି ସ୍ବନେହ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିମିତ୍ତ ମଧୁସ୍ ଅଟ । ଯିଏବି ତୁମ ସମମୁଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ବିଶେଷ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ବନେହର ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବାବାଙ୍କର ଚିତ୍ର ଏବଂ ଚାଲିଚଳଣରେ ବାବାଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ଦେଖନ୍ତୁ । ଯଦି କେହି ପଚାରିବ ଯେ ବାବାଙ୍କର ଚରିତ୍ର କିପରି ଥିଲା ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଚାଲିଚଳଣି ହିଁ ବାବାଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ । କାହିଁକି ନା ତୁମେ ନିଜେ ବାବାଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ଦେଖିବା ସହିତ ସେହି ଅନୁସାରେ ଚାଲି ଆସିଛ । ତେବେ ଯେଉଁଭଳି ଚରିତ୍ର ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ବାବାଙ୍କର ଚରିତ୍ର ନୁହେଁ, ତୁମ ଗୋପ-ଗୋପିମାନଙ୍କର ମଧୁସ୍ ଚରିତ୍ରର ଗାୟନ ହେଉଛି । ବାବା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ସାଥୀରେ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରମ କରିଆସିଛନ୍ତି, ଏକୃତିଆ କରି ନାହାନ୍ତି । ସବୁବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆଗରେ ରଖିଛନ୍ତି । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖିବା ହିଁ ଚରିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ମହାନତା ହେଲା ନା । ତେବେ ଏହିଭଳି ଚରିତ୍ର ତୁମ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ାରା ମଧୁସ୍ ଦେଖାଯାଉ । “ମୁଁ ଆଗରେ ରହିବି” ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା କେବେ ବି କରି ନାହାନ୍ତି । ଏଥିରେ ମଧୁସ୍ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ସର୍ବଦା ତ୍ୟାଗୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ତ୍ୟାଗର ଫଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଆଗରେ ରହିବାର ଫଳ ମିଳିଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ବିଗ୍ରହ ମହାରାଜନ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଲେ । ସବୁ କଥାରେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ହିଁ ନମ୍ରବରାଜାନ ହେଲେ । କାହିଁକି ହେଲେ ? କାରଣ ଅନ୍ୟକୁ ଆଗରେ ରଖିବା ହିଁ ନିଜେ ଆଗରେ ରହିବା - ଏହିଭଳି ତ୍ୟାଗର ଭାବନା ଦୃଢ଼ାରା ହିଁ ନମ୍ରବରାଜାନ ହୋଇଗଲେ । ତେବେ ସମ୍ବନ୍ଧର ତ୍ୟାଗ, ଧନ ସମ୍ପଦତ୍ତିର ତ୍ୟାଗ କିଛି ବଡ କଥା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବା ସଂକଳ୍ପରେ ମଧୁସ୍ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖିବାର ଭାବନା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତ୍ୟାଗ ହୋଇଗଲା । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯିବ “ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବା” ବା “ମୁଁ ”ପଣିଆକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବା । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କ ଦୃଢ଼ାରା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପାଳନା ପାଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଶକ୍ତିମାନେ ଅଧିକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ମଧୁସ୍ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ପାଳନାକୁ ଏବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରିଚାଲ । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟ । ଅନେକ କଥାରେ ମଧୁସ୍ ବିଶେଷ ଅଟ । ଆଦି ସମୟରୁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପାର୍ଟ କରିବା କିଛି କମ୍ ବିଶେଷତା ନୁହେଁ । ତେବେ ଏହିଭଳି ବିଶେଷତା ତ ଅନେକ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମଭଳି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦାନ ମଧୁସ୍ ବିଶେଷ ଭାବରେ କରିବାକୁ ହେବ । ଜଞ୍ଜନର ଦାନ ତ ସମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ବିଶେଷତା ଗୁଡିକୁ ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଯାହା ବାବାଙ୍କର ବିଶେଷତା ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା, ତେଣୁ ସେଗୁଡିକୁ ଦାନ କର । ଯେଉଁମାନେ ବିଶେଷତା ଗୁଡିକର ମହାଦାନୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ମହାନ ହୋଇ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଚାହେଁ ପୂଜ୍ୟ ଜୀବନରେ, ଚାହେଁ ପୂଜାରୀ ଜୀବନରେ -- ସାରା କଳ୍ପ ପାଇଁ ସେମାନେ ମହାନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଲ - ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ କଳିଯୁଗୀ ଦୁନିଆରେ ମଧୁସ୍ ଜଣେ ମହାନ ଆତ୍ମା ଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ମହାଦାନୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଆଦିରୁ ଅନ୍ତ ପରମ୍ପରା ମହାନ ହୋଇ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଆରହ୍ଲା,

ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି - ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସି ବାଣ୍ଟିଲ ନା! ବହୁତ ଭଲ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିଲୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସି କରିଲ ଏବଂ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଲ । ତେବେ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ସ୍ନେହର ମାଳା ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛି ନା । ପୁରୁଷାର୍ଥର ମାଳା ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ମାଳା ତ ସମସ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଯାଉଛି ।

ଯେତେବେଳେ ଯାହାକୁ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫରିସ୍ତା ସଂଗ୍ରହର ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଜାଣିନିଅ ସେହି ଆତ୍ମା ବାନା ରୂପରେ ମାଳାରେ ଗୁନ୍ଥା ହେଉଛି । ତେବେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହର ମାଳା ତ ପକ୍କା ଅଛି ନା! ସ୍ନେହର ମାଳାର ମୋତିଗୁଡ଼ିକ ସଦାସର୍ବଦା ଅମର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ସ୍ନେହରେ ତ ସମସ୍ତେ ପାସ୍ ମାର୍କ ନେବେ ନା । ବାକି ସମାଧାନ ସଂଗ୍ରହର ମାଳା ଆଗକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ । “ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ ସମାଧାନ ସଂଗ୍ରହ” । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମମାବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲ, ଯିଏ ବି ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ନେଇ ଯାଉଥିଲା ସେ ତା’ର ସମସ୍ୟାକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଥିଲା । କ’ଣ ନେଇ ଆସିଥିଲା ଏବଂ କ’ଣ ନେଇ ଯାଉଥିଲା, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଛ ନା! ସମସ୍ୟାର କଥା କହିବା ପାଇଁ ସାହସ ହେଉନଥିଲା । କାହିଁକି ନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତି ଆଗରେ ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକୁ ପିଲାଦିନର ଖେଳ ଭଳି ଅନୁଭବ କରୁଥିଲ । ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ “ସମାଧାନ ସଂଗ୍ରହ” । ଯଦି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସମାଧାନ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଯିବ ତେବେ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ କେଉଁଆଡେ ଯିବେ ? ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ବିଦାୟ ସମାରୋହ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହିଁ ହେଉଛି - ପରିବର୍ତ୍ତନ । ତେଣୁ କେଉଁଠି ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଡୁବଲୀ ପାଳନ କରିଲ ? ମୋଲ୍ଡ ହେବାର ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ଡୁବଲୀ ପାଳନ କରିଲ ନା । ଯାହାକୁ ମୋଲ୍ଡ କରାଯାଏ ତା’କୁ ଯେଉଁଠି ରୂପ ଦେବାକୁ ବାହିବ ସେହିଭଳି ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ମୋଲ୍ଡ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ପାତ୍ର ହେବା । ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପୁଣି ବି ନିମିତ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ରହିଛି ନା । ଆର୍କ୍ଷା!

ବରଦାନ:- ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଆଧାରରେ ସମୀପତା ଦ୍ୱାରା ସାରା କଳ୍ପ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଜମା କରୁଥିବା ବିଶେଷ ପାର୍ଟିଧାରୀ ହୁଅ ।

ଏହି ମରଜିବା ଜୀବନରେ ଦୁଇଟି କଥା ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ଆଧାର ରହିଛି (୧) ସର୍ବଦା ପରୋପକାରୀ ହେବା (୨) ବାଳ ବ୍ରହ୍ମମରୀ ହେବା । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଦୁଇଟି କଥାରେ ଅଖଣ୍ଡ ରହିଛନ୍ତି, କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପବିତ୍ରତା ଅର୍ଥାତ୍ ସଂରକ୍ଷିତ ବାରମ୍ବାର ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇନାହିଁ ତଥା ବିଶ୍ୱ ପ୍ରତି ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ପ୍ରତି ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ପରୋପକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେହିଭଳି ବିଶେଷ ପାର୍ଟିଧାରୀ ଆତ୍ମମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସମୀପରେ ରହିଥା’ନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାରବ୍ଧ ସାରା କଳ୍ପ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଯାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ସଂକଳ୍ପ ବ୍ୟବ୍ଥା ହେବ ତେବେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ସମ୍ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବ୍ଥା ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***